Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-490
(mr. J.S.W. Holtrop, voorzitter en mr. E.H.C. Vos, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 3 januari 2020
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Utrecht, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 9 juni 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument heeft vanaf zijn betaalrekening en met zijn creditcard van de Bank betalingen verricht aan diverse brokers, ter belegging in binaire opties. Nadien heeft hij zich tot de Bank gericht en aangegeven dat hij slachtoffer was geworden van fraude. Consument vordert dat de Bank zijn schade vergoedt. De Commissie is van oordeel dat er voor de Bank geen aanleiding was om Consument te waarschuwen of om de betalingen tegen te houden. De vordering van Consument wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken voorzien van bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank;
- de reactie van Consument op het verweer (de repliek).

De Commissie stelt vast dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument houdt bij de Bank een gezamenlijke betaalrekening met zijn echtgenote, een eigen betaalrekening en een creditcard aan.

2.2 Tussen 15 maart 2019 en 30 mei 2019 heeft Consument, via de betaalrekeningen en creditcard, zeven betalingen verricht aan diverse brokers.

Deze betroffen de handel in binaire opties die werd uitgevoerd door de brokers [broker 1], [broker 2], [broker 3], [broker 4] en [broker 5]. Het totaalbedrag van de overboekingen was € 43.067,-.

2.3 Consument heeft zich op 17 juli 2019 tot de Bank gericht en aangegeven dat hij slachtoffer was geworden van fraude. Hij heeft de Bank verzocht de transacties te annuleren en de overgemaakte bedragen terug te boeken naar zijn rekening. De Bank kon niet aan dit verzoek voldoen. Consument kan zich hiermee niet verenigen en heeft zijn klacht aan Kifid voorgelegd.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert vergoeding van € 43.067,-.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Consument heeft gesteld dat hij slachtoffer is geworden van fraude door [broke 1] en de door dat bedrijf onderhouden merken, waaronder de in overweging 2.2 genoemde brokers.

Dat [broker 1] een frauduleuze tegenpartij was, wist de Bank of had de Bank kunnen weten. Consument heeft aangegeven dat er verschillende waarschuwingen over de handelwijze van [broker 1] waren gegeven op diverse websites en door diverse toezichthouders. Om die reden had de Bank de betalingen van Consument moeten tegenhouden en hem moeten beschermen.

In dat verband heeft Consument tevens aangevoerd dat hij niet de dienst geleverd heeft gekregen waarvoor hij betaalde. Volgens de regels van de Prudential Regulation Authority van de Bank of England en de Britse Financial Conduct Authority is een bank verantwoordelijk voor de misleiding door [broker 1].

Tot slot heeft Consument aangegeven dat de regels van het internationale SWIFT netwerk geschonden zijn. Voordat de Bank betalingen in dat kader mogelijk maakte, had zij eerst een fysieke controle van de vestigingsplaats moeten uitvoeren. Consument heeft gesteld dat er geen bedrijf gevestigd is op de als zodanig genoemde plaats van vestiging, zodat ook deze voorwaarde door de Bank geschonden is.

Als de Bank zelfs maar aan een van bovenstaande verplichtingen voldaan had, dan zou Consument de schade niet geleden hebben. Zodoende vordert Consument de door hem geleden schade.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 De Commissie heeft te beoordelen of een grond bestaat de Bank verantwoordelijk te houden voor de ontstane verliezen. De Commissie heeft geen reden om af te wijken van en volgt daarom in dat verband hetgeen is overwogen in de uitspraak van Geschillencommissie Kifid, nr. 2019-531 en nadien in andere uitspraken is herhaald. Zie onder meer Geschillencommissie Kifid, nrs. 2019-882, 2019-883, 2020-086 en 2020-150.

4.2 De Commissie stelt allereerst vast dat op de relatie tussen partijen de Algemene Bankvoorwaarden (ABV) gelden, waar in artikel 3 Nederlands recht van toepassing is verklaard. Verder geldt dat de Bank in relatie tot de door Consument gedane overboekingen is opgetreden als betaaldienstverlener. De betalingen zijn door Consument bevoegd en welbewust geïnitieerd en geautoriseerd door middel van internetbankieren. Dit zijn de zogeheten transacties met toestemming. Op grond van artikel 7:533 lid 4 van het Burgerlijk Wetboek is de Bank vanuit die rol als betaaldienstverlener verplicht gevolg te geven aan een ten laste van haar rekeninghouder gegeven betaalopdracht. Bij ontvangst van de opdracht is die trouwens onherroepelijk.

4.3 Op de rol van betaaldienstverlener zijn geen specifieke publiekrechtelijke zorgplichten van toepassing. De generieke zorgplichtbepaling van artikel 4:24a Wet op het financieel toezicht (Wft) geldt dan als vangnetbepaling. Deze zorgplicht strekt echter niet verder dan de reeds bestaande civielrechtelijke zorgplicht. De zorgplicht van een betaaldienstverlener houdt in dat zij rekening dient te houden met de gerechtvaardigde belangen van haar rekeninghouder (Rechtbank Amsterdam 18 november 2015, ECLI:NL:RBAMS:2015:9493). Nu de Bank bij de overboekingen in kwestie enkel heeft opgetreden als betaaldienstverlener, is haar rol beperkt tot het optimaliseren van het betalingsverkeer. De Bank kan derhalve geen verwijt worden gemaakt voor het uitvoeren van betalingstransacties zonder onderzoek te doen. Wel kan van de Bank worden verwacht dat zij tot onderzoek zou overgaan indien zij op de hoogte was van ongebruikelijk betalingsverkeer, hetgeen kan wijzen op beleggingsactiviteiten, alsmede het daaraan verbonden gevaar.

Bepalend is datgene waar de Bank zich daadwerkelijk van bewust was (Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:3399 en Geschillencommissie Kifid nr. 2019-531).

4.4 In dit verband is, anders dan Consument heeft gesteld, niet komen vast te staan dat de Bank ten tijde van de verrichte betalingsopdrachten, te weten de periode van 15 maart tot eind mei 2019, had kunnen weten, laat staan dat zij zich daadwerkelijk bewust was, van de verbondenheid tussen de brokers naar wie de gelden werden overgemaakt en [broker 1]. Evenmin is gebleken dat de Bank kennis had of had moeten hebben van de twijfelachtige reputatie van [broker 1] of van de intentie waarmee Consument de bedragen overboekte.

4.5 Voor wat betreft de verwijzingen van Consument naar de regels van de Britse toezichthouders geldt dat die regels geen werking hebben in Nederland. Herhaald wordt dat volgens de ABV hier Nederlands Recht wordt toegepast. Ten aanzien van de verwijzing van Consument naar de regels van het internationale SWIFT netwerk merkt de Commissie op dat de Bank naar Nederlands recht geen verplichting heeft de persoon of maatschappij achter een rekeningnummer te controleren. Zie Rechtbank Amsterdam 13 juli 2018, ECLI:NL:RBAMS:2018:4656. Deze regels hebben geen werking in de verhouding tussen Consument en de Bank.

4.6 Op grond van de voorgaande overwegingen oordeelt de Commissie dat niet is komen vast te staan dat de Bank enige op haar rustende (zorg)verplichtingen heeft geschonden. De vordering van Consument wordt daarom afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.